

Тѣ бѣха си сподѣлили труда споредъ специалнитѣ си познания, безъ намѣсата на събранието. Сенъ-Жюстъ и Робеспьеръ разработваха констатираното законодателство и надзираваха общественното мнѣние; при съдѣйствието на приятеля си Кутона тѣ бѣха създали и си служуха съ едно бюро на висшата полиция.

Било и Коло водяхъ сношенията съ гражданскитѣ власти и съ депутатитѣ командировани съ поръчки изъ департаментитѣ; въ сжщностъ тѣ бѣха министри на вътрѣшнитѣ дѣла.

Карно, Приоръ (отъ Котъ-д'Оръ) и Робертъ Линде ръководяха военната частъ; Карно бѣше зель върху си грижата за състава и прѣмѣстянието на армията, Приоръ — материалната частъ на армията и болницитѣ, а Ланде — продоволствието, обмундированието и срѣдствата за прѣнасяние.

Жанъ-Бонъ-Сенъ-Андре, който бѣше поелъ грижата на флотата върху си, повечето време обикалише портоветѣ.

Приоръ (отъ Марна), който имаше грижата за търговията, тѣй сжщо често отсъствуваше, тѣй щото въ Парижъ рѣдовно се намираха повече отъ деветъ членове на правителството.

Бареръ управляваше външнитѣ сношения, като се съвѣщаваше съ комитета въ пълень съставъ по важнитѣ въпроси; върху него тѣй сжщо лежеше администрацията на искусствата и на общественнитѣ сграги; но неговата специална длъжностъ бѣ да докладва комитетскитѣ дѣла на Събранието.

Това управление бѣше единъ видъ колективна диктатура, анонимна въ тая смисълъ, че нито единъ отъ диктаторитѣ лично не можаше да прѣдприеме отдѣлни мѣроприятия и че распорежданията трѣбваше да сж подписвани отъ двѣтѣ трети на всичкитѣ членове. Членоветѣ на комитета живѣяхъ на частни квартири и идваха да работятъ заедно съ чиновницитѣ си въ Тюлери, като